

[Stensballe.]

skal henvises til et udvalg, når vi er færdige med denne behandling, hvilket jeg er ganske indforstået med.

De i beslutningen omhandlede forhold har ganske vist aldrig været behandlet her i landstinget, men jeg henviser til, at de under finanslovdebatten i folketinget i efteråret blev indgående drøftet med det resultat, at de tre partier socialdemokraterne, venstre og konservative, som går ind for det nu foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning, i efteråret i folketinget gav den da siddende regering bemyndigelse til at forhandle spørgsmålene til ende med de andre Atlantpagtlande. Derfor er den officielle vedtagelse i begge rigsdagens ting forsåvidt kun en ajourføring af den foreløbige afgørelse dengang, således som også ministeren har udtalt. Jeg skal da også straks tilsige mit partis tilslutning i dette høje ting til denne rigsdagsbeslutning.

Den atlantiske pagts eneste formål er jo at sikre freden, og i den hensigt træffes der nu i alle Atlantpagtlandene her i Europa, i USA og i Canada de militære foranstaltninger, som man mener er nødvendige for at afslå angreb, og som vi alle er vidende om finder sted; i den anledning er jo allerede de store våbenleveringer også til vort land kommet i stand.

Det nordatlantiske råd har, således som det fremgår af forslaget, den 18. og 19. december 1950 vedtaget beslutninger om oprettelse under Den nordatlantiske Traktats organisation, som vi er repræsenteret i, af en fælles forsvarsstyrke i Europa, hvori også vesttyske styrker kan deltage, samt om udnævnelse af en øverstkommanderende for forsvarsstyrkerne, og det er det, vi skal give tilslutning til ved vedtagelse af dette forslag til rigsdagsbeslutning.

Som øverstkommanderende er allerede udnævnt den fra sidste krig berømte overgeneral fra Amerika, general Eisenhower. Jeg tror, at vi alle her i landet kan se hen til denne mand med den allerstørste tillid. Han skal virke som øverstkommanderende både i fredstid og i krigstid, hvis en sådan skulle indtræffe. Som det er påpeget i folketingsudvalgets betænkning, kan han i fredstid gøre henstillinger til de nationale regeringer vedrørende organisationen, udrustningen og træningen af de styrker, der stilles til rådighed for det fælles forsvar, dog således at afgørelsen skal træffes i overensstemmelse med hvert enkelt lands forfatning. I krigstid skal han have en øverstkommanderendes fulde beføjelser med hensyn til organisation og uddannelse, men heri

ligger ingen beføjelse til at råde over krig og fred; dette afgør hver deltager i Nordatlantpagten selv, og yderligere er den øverstkommanderende jo underlagt det højeste Atlantpagtorgan, Det nordatlantiske råd, hvori Danmark er repræsenteret på lige fod med alle andre Atlantpagtmagter, således som det nøje er beskrevet og forklaret her i dag af den højtærede forsvarsminister.

Konsekvensen heraf er, at tropper fra Danmarks side skal stilles til rådighed for fællesforsvaret — og her foreslås, at de i Tyskland for tiden stationerede danske tropper straks tildeles den øverstkommanderende og stilles under hans kommando. Det er, som det også er påpeget af den højtærede minister her, tanken, at disse tropper skal stationeres så tæt ved den danske grænse, at de kan bidrage til dækningen af den jyske halvø og til dækning af kyststrækningerne i den vestlige del af Østersøen.

Hvad angår Tysklands eventuelle deltagelse i fællesforsvaret, kan jeg sige, som det er sagt af den foregående taler; at det naturligvis er det, som det her i landet volder størst vanskelighed at gå med til. Men hverken måden eller omfanget er jo endnu klaret og bliver det måske ikke i den nærmeste tid. Jeg mener, det er ganske nødvendigt, at tyske tropper får adgang til at deltage; de kommer derved til at styrke også Danmarks forsvar, og det er ikke meningen, at det skal ske på anden måde, end at styrkerne indgår som led i den fælles forsvarsstyrke.

Jeg vil slutte med at udtrykke håbet om, at dette samarbejde mellem de frie nationer, der ikke har noget angrebsformål, må nå målet: at bevare freden og genskabe sikkerheden i verden, så befolkningen kan komme til at leve i trykthed igen. Jeg føler mig overbevist om, at dette for vort lands vedkommende såvel som for de andre landes vedkommende er den eneste politik, der vil være mulig, hvis vi skal kunne undgå at opleve noget tilsvarende som det, vi var ude for under sidste krig.

Malchau: Mit parti godkender, at regeringen har tiltrådt oprettelsen af en fælles-europæisk forsvarsstyrke, således som det blev vedtaget på Det nordatlantiske råds møde i Bruxelles 18.—19. december forrige år.

Som det allerede er nævnt, er oprettelsen af en sådan fælles forsvarsstyrke en foranstaltning, som kun er en naturlig følge af vort medlemskab af Atlantpagtorganisationen.